

Den Norske Stats Husbank
Nedre Vollgt. 11
Oslo 1

Rundskriv K nr. 63
Oslo, 4. mars 1964

3 eksemplarer til fordeling innen
kommunale instanser, herunder
husnemnda.

Til kommunene og Husbankens takstbestyrere

OPPVARMING AV SMÅHUS

Den lange fyringssesong vi har her i landet gjør oppvarmingen av våre boliger til et meget vesentlig spørsmål både for den daglige trivsel, for den private økonomi og for samfunnsøkonomien.

De systemer som stort sett har vært aktuelle for romoppvarmingen i de småhus Husbanken har finansiert, er ovnsfyring med tilskudd av elektriske varmeovner eller elektrisk oppvarming med tilskudd av ovner. Varmtvannsberedningen besørages av elektriske varmtvannsbeholdere eller en varmtvannsbereder.

Spørsmålet om godkjenning av sentraloppvarming av småhus melder seg dog av og til. Husbanken har vanligvis sett på det som en forhøyelse av anleggskostnadene som burde unngås. Forholdet er at rommene i disse småhus som regel er gruppert om en pipestokk, og med de godt varmeisolerte hus som nå bygges, vil en ovn eller kamin, eventuelt 2 ovner hvis leiligheten er i 2 etasjer, samt noe tilskudd fra elektriske varmeovner, kunne gi en fullt tilfredsstillende oppvarming.

Det er ikke mulig nøyaktig å si hva de forskjellige oppvarmings-systemer koster i anlegg og i drift på de forskjellige steder i landet. For en småhusleilighet med husbankfinansiering, kan en imidlertid de fleste steder regne med at et sentralvarmeanlegg med varmtvannsberedning vil bli omlag kr. 5.000 dyrere enn et ovnsfyringsanlegg med elektrisk varmtvannsberedning og omlag kr. 4.000 dyrere enn et elektrisk varmeanlegg med ovn i reserve og med elektrisk varmtvannsberedning. Forskjellen i driftskostnadene pr. år vil variere sterkt, blant annet på grunn av variasjoner i strømprisene. Som et normaltall kan en kanskje regne med at driftskostnadene pr. år inklusive renter og amortisasjon av anlegget blir 3-400 kroner høyere pr. leilighet for sentralvarme enn for de andre oppvarmingsmåtene.

Sammenlignet med de vanlige former for ovnsfyring, eventuelt kombinert med elektrisk oppvarming, vil formentlig de fleste anse sentraloppvarming som en standardforbedring. Den vil vanligvis være arbeidsbesparende og mer renslig, gi en jevn temperatur i alle rom, gi anledning til en friere planløsning og er plassbesparende når kjelen plasseres i kjelleren, idet en ovn gjerne hindrer møblering på ca. 3 m² av golvflaten.

I relasjon til fullstendig elektrisk oppvarming, byr ikke sentraloppvarming på noen standardforbedring, men å basere seg helt ut på elektrisitet til boligoppvarming er i de fleste kommuner ikke aktuelt.

I de kommuner hvor strømsituasjonen tillater det og strømtariffen er lagt tilrette for det, vil elektrisk oppvarming med en reserveovn vanligvis være det fordelaktigste alternativ.

Det som taler imot et sentralvarmeanlegg er de høyere anleggs- og driftskostnader. Når det gjelder anleggskostnadene, er det muligheter for lån med garanti fra oljeselskapene som stundom strekker seg så langt at disse lånene kan avlaste det øvrige byggebudsjett og helt eller delvis frigjøre den sum et annet oppvarmingssystem koster.

Spørsmålet om Husbanken skal godkjenne sentraloppvarming av småhus, vil avhenge av forholdene. Men synes disse å ligge til rette for det og det kan legitimeres full dekning av det reelle finansieringsbehov, vil Husbanken ikke motsette seg vanlig belåning for bygg hvor det innstalleres et enkelt sentralvarmeanlegg i småhus. Husbanken vil imidlertid ikke yte noe høyere lån enn vanlig av den grunn.

Vi ber om at kommunene og takstbestyrerne ved sin behandling av husbanksaker vil være oppmerksom på de forhold som foran er nevnt og uttale seg om planlagt oppvarmingsmåte i saker hvor de finner grunn til det, hensyn tatt til de stedlige forhold.

ÆRBØDIGST

DEN NORSKE STATS HUSBANK

J. L. Seip
Sonderdirektør

Ole Berner